

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115222350
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7115222350.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Jarmily Maximovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobkyne X.. K. K., nar. XX.X.XXXX, bytom J., Q. námestie XX, proti žalovaným: 1/ K. J., nar. XX.X.XXXX, bytom J., P. XX, 2. U. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom J., P. XX a 3. X.. U. Kopaničákovej, nar. XX.XX.XXXX, bytom J., P. XX, zastúpeným Advokátskou kanceláriou MARIÁN VOJČÍK s.r.o., so sídlom Košice, Jazmínova 1, IČO: 52 280 799, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu 34C/409/2015-186 zo dňa 12.9.2019 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalovaným v 1., 2. a 3. rade priznáva proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením konanie zastavil (I.) a priznal žalovaným v 1., 2. a 3. rade právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobkyni s tým, že o nich bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia (II.).

2. O zastavení konania súd rozhodol podľa ust. § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 26.6.2019 vzala podanú žalobu v celom rozsahu späť vzhľadom na prebiehajúce oddĺženie a s tým spojenú vzájomnú úpravu právnych vzťahov sporových strán, žiadala konanie zastaviť a nepriznať žiadnej zo strán náhradu trov konania. Správca konkurznej podstaty JUDr. Vladimír Kotus so sídlom kancelárie Žižkova 6, Košice, v podaní zo dňa 26.6.2019 uviedol, že uznesením Okresného súdu Košice I č.k. 32OdK/57/2018 zo dňa 22.2.2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 42/2018 dňa 28.2.2018, v právnej veci navrhovateľa - dlžníka: Ing. K. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. námestie XX, J., o návrhu na vyhlásenie konkurzu, bol na majetok žalobkyne vyhlásený konkurz a JUDr. Vladimír Kotus bol ustanovený do funkcie správcu podstaty. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1, § 251, § 262 ods. 1 a 2 a § 263 ods. 1 CSP a pretože žalobkyňa späťvzatím žaloby v celom rozsahu procesne zavinila zastavenie konania, súd priznal žalovaným v 1. až 3. rade náhradu trov konania proti žalobkyni v plnom rozsahu.

3. Uznesenie vo výroku o trovách konania napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa a mala za to, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), nakoľko na daný prípad bolo potrebné aplikovať ust. § 257 CSP, t.j. z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nemal náhradu trov konania priznať žiadnej zo sporových strán. Uviedla, že späťvzatie žaloby v danej veci súviselo s vyhlásením konkurzu na jej majetok a jej procesný úkon vychádzal z ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), a teda za existencie určitého druhu konania (konkurzné konanie), ktoré svojimi účinkami bez vôle strán sporu reguluje jeho konanie,

dôsledkom čoho síce procesne zavinila zastavenie konania, avšak toto jej konanie bolo výlučne z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jej majetok po začatí prejednávaneho sporu. Je teda zrejmé, že v posudzovanej veci ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, a to s prihliadnutím na účel konkurzu, ktorým je oddlížiť platobne neschopného dlžníka. Podľa jej názoru výška novovzniknutých trov, vzniknutých výlučne v dôsledku konkurzného konania, ju ako dlžníka opätovne neprimerane zaťažuje, dôsledkom čoho sa konkurzné konanie - oddĺženie minie požadovaným účinkom. Svoju argumentáciu podporila odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co/46/2018 zo dňa 31.5.2018 a vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zmenil tak, že náhradu trov konania stranám sporu neprizná.

4. Žalovaní v 1. až 3. rade vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasili s argumentáciou žalobkyne. Dôvodili, že od počiatku ide o neúspešnú a šikanóznú žalobu, pričom žalobkyňa v konaní nie je schopná uniesť dôkazné bremeno. Existencia konkurzného konania na majetok žalobkyne nie je sama o sebe ešte dôvodom hodným osobitného zreteľa a navrhli preto, aby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku ako vecne správne.

5. Žalobkyňa v odvolacej replike zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, opätovne poukázala na ust. § 257 CSP a konštatovala, že dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne a výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi. Opodstatnenosť aplikácie ust. § 257 CSP videla vo vyhlásení konkurzu na svoj majetok, ktoré objektívne nemohla ovplyvniť a dôsledkom ktorého bolo späťvzatie žaloby. Vytkla súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov opomenul prihliadnúť na základný účel konkurzu, ktorým je oddlížiť platobne neschopného dlžníka. Prísne formálne nazeranie na procesné zavinenie na zastavení konania by malo neprimeraný dopad na jej majetkové pomery. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/170/2013 zo dňa 25.6.2013 a opätovne i na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/46/2018 zo dňa 31.5.2018. Záverom uviedla, že za účelom ochrany svojich práv dôvodne podala žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu, a preto subjektívne hodnotenie žalovaných o jej zjavnej neúspešnosti je nesprávne. Rovnako tvrdenie žalovaných, že existencia konkurzného konania na majetok žalobkyne nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, je ničím nepodložené a nerelevantné.

6. Žalovaní v 1. až 3. rade v odvolacej duplike nesúhlasili s tvrdením žalobkyne, že na jej strane existujú dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii. Poukázali na to, že samotná žalobkyňa vo svojich vyjadreniach neuvádza žiadne skutkové okolnosti potvrdzujúce jej závažnú sociálnu či majetkovú situáciu a nepredložila dôkazy preukazujúce jej existenciu. Argumentovali tým, že osobný bankrot žalobkyne vedený Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 32OdK/57/2018 skončil speňažením jej majetku, vysporiadaním všetkých jej záväzkov v plnej výške 100 % a navyše vyplatením zvyšku sumy viac ako 25.000,- € samotnej žalobkyňi. Za nepravdivé a ničím nepodložené označili tvrdenie žalobkyne, že späťvzatie žaloby bolo dôsledkom vyhláseného konkurzu na jej majetok, ku ktorému došlo v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a ktoré žalobkyňa objektívne nemohla ovplyvniť. V tejto súvislosti argumentovali tým, že v rámci vedeného konkurzného konania nie je možné pokračovať v exekučných konaniach vedených proti dlžníkovi ako povinnému, ale žiadna zákonná prekážka nebráni tomu, aby v rámci konkurzného konania boli uplatňované peňažné a iné nároky dlžníka, práve naopak, správca ustanovený konajúcim súdom v mene dlžníka je povinný v rámci vysporiadávania záväzkov dlžníka uplatniť všetky jeho majetkové práva voči tretím osobám a tým zvýšiť hodnotu všeobecnej podstaty a percentuálne uspokojenie pohľadávok veriteľov dlžníka. V súlade s týmto žalobkyňa ako dlžníčka, resp. v jej mene správca konkurznej podstaty, mohla uplatňovať svoj nárok voči žalovaným aj po vyhlásení konkurzu na jej majetok ako dlžníčky. Z toho vyvodili záver, že žalobkyňa späťvzatím návrhu len uznala, že jej žaloba nebola dôvodná a od začiatku jej chýbala skutková ako aj dôkazná stránka. Záverom namietali, že žalobkyňa vo svojich tvrdeniach nekonkretizuje, aký neprimeraný dopad by malo pre ňu, ak by znášala následky neúspešného uplatňovania vyfabulovaného právneho dôvodu na podanie predmetnej žaloby v podobe oprávnených trov konania, ktoré vznikli žalovaným bez akéhokoľvek ich pričinenia. Rovnako nekonkretizuje, prečo by náhrada trov konania žalovaných bola v rozpore s dobrými mravmi a prečo by to malo byť neprimerane tvrdé a nijako nekonkretizuje okolnosti hodné osobitného zreteľa.

7. Uznesenie vo výroku o zastavení konania nebolo napadnuté odvolaním, nadobudlo právoplatnosť (§ 367 ods. 3 CSP), a preto v tomto výroku nebolo v odvolacom konaní preskúmané.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodne podané a uznesenie v napadnutom výroku je vecne správne, a preto odvolací súd uznesenie vo výroku o trovách konania potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP, stotožňujúc sa i s jeho správnymi dôvodmi.

9. Súd prvej inštancie o trovách zastaveného konania v danej veci rozhodol v súlade so zákonom, aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, ktoré je v danej veci relevantné, a to ust. § 256 ods. 1 CSP upravujúce zásadu procesnej zodpovednosti strany za zavinenie, ktoré aj správne interpretoval. Táto zásada znamená, že trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá ich vznik zavinila. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v ust. § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (pozri uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 563/01, tiež I. ÚS 469/04).

10. Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pričítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania (pozri Civilný sporový poriadok, Komentár, autorov doc. JUDr. Marek Števíček, PhD. a kol., vyd. C.H.Beck v Prahe 2016, str. 934).

11. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu, ku ktorému dospel v otázke základu pre priznanie nároku na náhradu trov konania žalovaným v 1. až 3. rade, keď správne považoval žalobkyňu za stranu, ktorá procesne zavinila zastavenie konania. Súčasne odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého uznesenia, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. V danom spore neboli preukázané výnimočné okolnosti odôvodňujúce nepriznanie náhrady trov konania podľa ust. § 257 CSP žalovaným, ktorým nemožno pričítať žiadne procesné zavinenie na zastavení konania.

13. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. V dôvodovej správe k cit. ust. § 257 CSP je uvedené, že aplikácia tohto ust. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú kumulatívne splnené dve podmienky: jedná sa o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti.

15. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem (pozri Civilný sporový poriadok, Komentár, autorov doc. JUDr. Marek Števíček, PhD. a kol., vyd. C.H.Beck v Prahe 2016, str. 942).

16. Ust. § 257 CSP nie je možné interpretovať tak, že táto norma je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

17. Skutočnosti a námietky, ktoré žalobkyňa uvádza v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť správnosť uznesenia v napadnutom výroku o trovách konania, nezakladajú výnimočnosť prípadu ani z hľadiska okolností danej veci ani z hľadiska pomerov strán a neodôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP na daný prípad a nepriznanie náhrady trov konania žalovaným. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa, a preto je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v tomto spore protistrane (žalovaným). Skutočnosť, že na majetok žalobkyne bol vyhlásený oddľžovací konkurz, podľa názoru odvolacieho súdu nemožno pričítať na ťarchu žalovaným, ktorí v tomto konaní iba bránili svoje práva, a nevyvolali (nezavinili) vzniknutý stav a nevyhnutnosť späťvzatia žaloby

žalobkyňou. V danom prípade konanie o neúčinnosti právneho úkonu sa netýka majetku žalobkyne podliehajúceho konkurzu v zmysle ust. § 166e ods. 1, 2 ZKR a možno len súhlasiť so žalovanými, že v prípade úspechu žalobkyne v danom spore by sa jej majetok zväčšil, čím by sa zvýšila možnosť uspokojiť všetkých jej veriteľov v plnom rozsahu.

18. Preskúmané uznesenie je v napadnutom výroku o trovách konania, ako aj v dôvodoch vecne správne, preto bolo odvolacím súdom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdené.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mali žalovaní v 1., 2. a 3. rade plný procesný úspech, preto im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyne v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.